

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร k ประชากรโดยการเลือกตัวอย่างสุ่มจากประชากร วิธีที่ใช้กันอยู่คือการวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) เมื่อประชากรมีการแยกแยะแบบปกติ ซึ่ง เป็นวิธีการที่ช่วยในการตัดสินใจว่าค่าเฉลี่ย (\bar{x}) จากประชากรทั้ง k ประชากรเท่ากันหรือไม่โดยมีล้มดิสาน ว่าง (null hypothesis) $H_0 : \bar{x}_1 = \bar{x}_2 = \dots = \bar{x}_k$ และล้มดิสานแย้ง (alternative hypothesis) $H_1 : \text{อย่างน้อยมี } \bar{x}_i \neq \bar{x}_j$ ซึ่ง การทดลองนี้เป็นการทดลองเบื้องต้นว่าค่า \bar{x} ของประชากรทั้ง k ประชากรมีความแตกต่าง กันหรือไม่ แต่ถ้าเราปฏิเสธล้มดิสานว่างแล้วอาจทำการเปรียบเทียบเชิงพหุ (multiple comparisons) หรือหาช่วงความเชื่อมั่นร่วม (simultaneous confidence interval) โดยใช้วิธีของทูกกี้ (Tukey's method) หรือเซฟเฟ็ฟ (Scheff's method)

การเลือกประชากรที่ต้องการ $\pi_0, \pi_1, \dots, \pi_k$ เมื่อ π_0 แทนประชากรควบคุม (control population) หรือประชากรมาตรฐาน (standard population) ประชากรควบคุมหมายถึง ประชากรที่มีการศึกษามากแล้วหรือเป็นที่ทราบกันว่า เป็นประชากรที่มีคุณลักษณะและคุณลักษณะตามที่ต้องการแต่ไม่ทราบค่าพารามิเตอร์ของประชากร ล้วนประชากรมาตรฐาน หมายถึงประชากรที่มีการศึกษามากแล้วหรือเป็นที่ทราบกันว่า เป็นประชากรที่มีคุณลักษณะและคุณลักษณะตามที่ต้องการและทราบค่าพารามิเตอร์ของประชากร สังเกตุที่ต้องการที่ต้องการเลือกจะขึ้นอยู่กับบางพารามิเตอร์ เช่น พารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง (location parameter) พารามิเตอร์แสดงลักษณะ (scale parameter) ของประชากร ตั้งนั้นในกรณีจะพิจารณาประชากร $k+1$ ประชากร โดยที่ $k+1$ ประชากรอาจจะหมายถึง อายุการใช้งานของเครื่องจักร $k+1$ ชนิดที่ใช้งานอย่างเดียวกับระยะเวลาที่ใช้ในการรักษาโรคของยา $k+1$ ชนิดที่รักษาโรคอย่างเดียวกัน เป็นต้น

การเลือกประชากรที่ดี หมายถึงการเลือกประชากรที่ตีกว่าประชากรควบคุม (มาตรฐาน) ผลของการเลือกอาจจะได้ประชากรที่ตีเทียบหนึ่งประชากร หรือได้ประชากรที่ตีมากกว่าหนึ่งประชากรจากประชากรทั้งหมดที่นำมาเปรียบเทียบ ในการวิสัยนี้จะเล่นอิทธิพลของการเลือกซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติอิกริหนึ่งที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบค่าพารามิเตอร์ θ ของประชากร $k+1$ ประชากร โดยการลุ่มตัวอย่างจากแต่ละประชากร เพื่อนำมาประมาณค่าพารามิเตอร์ θ ที่จะนำมาเปรียบเทียบกัน การเลือกประชากรที่ตีกว่าประชากรควบคุม (มาตรฐาน) สำหรับวิทยาพินธุ์ฉบับนี้จะหมายถึง

(1) การเลือกประชากรที่มีค่าพารามิเตอร์แลดูง่ายแต่แท้จริงมากกว่าพารามิเตอร์แลดูง่ายของประชากรควบคุม

(2) การเลือกประชากรที่มีค่าพารามิเตอร์แลดูง่ายแต่แท้จริงน้อยกว่าพารามิเตอร์แลดูง่ายของประชากรควบคุม

โดยประชากรที่นำมาเปรียบเทียบมีการแจกแจงแบบเบอกซ์โพเนนเชียล ซึ่งการแจกแจงนี้ล้วนใหญ่จึงเกี่ยวกับเวลาที่เริ่มศึกษาจนกระทั่งเกิดเหตุการณ์เฉพาะที่ต้องการ เช่น อายุการไข้งานหรือระยะเวลาที่คนไข้ได้รับวิธีการรักษาจนกระทั่งหายเป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อเล่นอิทธิพลการเลือกประชากรที่ตีโดยการเปรียบเทียบพารามิเตอร์แลดูง่ายแทนของประชากรใด ๆ กับประชากรควบคุม (มาตรฐาน) โดยประชากรที่นำมาเปรียบเทียบมีการแจกแจงแบบเบอกซ์โพเนนเชียล

1.2.2 คำนวณหาค่าคงที่ upper percentage points และ lower percentage points ของตัวแปร เพื่อนำไปใช้ในการเปรียบเทียบเชิงพหุ

1.3 ขอบเขตของการวิสัย

1.3.1 พิจารณาเลือกค่าพารามิเตอร์แลดูง่ายของ k ประชากรที่มากกว่าและน้อยกว่าพารามิเตอร์แลดูง่ายของประชากรควบคุมซึ่งแบ่งเป็น 2 กรณีคือ กรณีข้อมูลทั่ว ๆ ไปและกรณีข้อมูลที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงเชื้อตัวแบบที่ 2 (type 2 censored data) โดยที่

1.3.1.1 ขนาดตัวอย่างของแต่ละประชากร เท่ากันและเป็นค่าที่กำหนดให้

1.3.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) มีค่า
เท่ากันในทุกประชากรแต่ไม่ทราบค่า

1.3.1.3 สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นร่วม (joint confidence coefficient: p^*) มีค่าเท่ากับ 0.90, 0.95, 0.99

1.3.2 箕珧ณาการเลือกค่าพารามิเตอร์แลดงตัวแหน่งของประชากร k ประชากร
ที่มากกว่าพารามิเตอร์แลดงตัวแหน่งของประชากรมารฐาน โดยการเปรียบเทียบเชิงพหุวิธี
อนุบรรพ (sequential multiple comparisons) และ วิธีทั่วไป (non-sequential
multiple comparisons) เมื่อกำหนดให้

1.3.2.1 จำนวนประชากร (k) = 3

1.3.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) มีค่า
เท่ากันในทุก ๆ ประชากรคือ มีค่าเท่ากับ 1 เพื่อทำการเปรียบเทียบขนาดตัวอย่างที่ใช้ระหว่าง
วิธีทั่วไป (non-sequential procedure) กับวิธีอนุบรรพ (sequential procedure)

1.3.2.3 α ศักดิ์ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 1
(Type 1 error) มีค่า 0.01, 0.05, 0.10 และ β ศักดิ์ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความ
คลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 (Type 2 error) มีค่า 0.01, 0.05, 0.10

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข่ายให้กิจสัปหรือผู้ลันใจสามารถถัดสินใจเลือกประชากรที่ดีกว่าประชากรควบคุมหรือ
ประชากรมารฐานซึ่งประชากรมีการแยกແลงแบบเอกซ์โพเนนเชียล โดยใช้ค่าที่ได้จากการ
คำนวณซึ่งเป็นผลของการวิจัยครั้งนี้